

Sygn. akt II AKa 274/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Józwiakowska
Sędziowie:	SA Elżbieta Brzozowska SA Wojciech Zaręba (sprawozdawca)
Protokolant	st.sekr.sąd. Agnieszka Jarzębkowska

przy udziale Wiesława Greszty prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Lublinie

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2014 r.

sprawy **M. M. (1) i A. P.**

oskarżonych z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 2 ustawy z 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 22 sierpnia 2014 r., sygn. akt II K 90/13

I. uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej czynów zarzuconych M. M. (1) w pkt. I, II i III aktu oskarżenia i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Okręgowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania;

II. w pozostałych częściach zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, przy czym apelację obrońcy A. P. uznaje za oczywiście bezzasadną;

III. zasądza od A. P. na rzecz Skarbu Państwa 400 (czteryście) zł opłaty za II instancję oraz 10 (dziesięć) zł wydatków postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

M. M. (1) oskarżony został o to, że:

I. w okresie od połowy 2010r. do lutego 2012r. w S. i N. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środków odurzających w postaci ziela konopi indyjskich inne niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 210 gram następującym osobom:

- A. P. co najmniej 48 krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;
- M. K. (1) co najmniej 4 krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;

- G. G. co najmniej 3 krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;
- D. T. co najmniej 22 krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;
- M. K. (2) co najmniej 6 krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;
- małoletniemu D. H. co najmniej 120 krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;
- M. M. (2) co najmniej 2 krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;
- małoletniemu M. R. co najmniej 5 krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485 z późn. zmianami) w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk

II. w okresie od połowy 2010r. do lutego 2012r. w S., pow. (...), woj. (...), N. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie udzielił A. P., K. S., Ł. C., M. J., M. K. (2) środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste, w bliżej nieustalonej ilości, tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485 z późn. zmianami) w zw. z art. 12 kk

III. dnia 30 stycznia 2012r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w W., pow. (...), woj. (...) uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowych w ten sposób, że od nieustalonej osoby nabył 50 gram amfetaminy w celu jej dalszej odsprzedaży i w dniu 31 stycznia 2012r. w S., pow. (...), woj. (...), wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowych, udzielając A. P. 50 gram amfetaminy, ustalając jej wartość po 17 złotych za gram wiedząc, iż A. P. część amfetaminy odsprzeda innym osobom, a część zużyje na własne potrzeby, tj. o czyn z art. 56 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485 z późn. zmianami) w zw. z art. 11 §2 kk

IV. dnia 29 października 2011r. w S., pow. (...), woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za kwotę 60 złotych nabył od A. P. telefon komórkowy marki „N. (...)” o wartości 300 zł pochodzący z rozboju na szkodę M. D., wiedząc iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, tj. o czyn z art. 291 §1 kk

A. P. oskarżony został o to, że:

V. w okresie od połowy 2010r. do 10 lutego 2012r. w S. pow. S., oraz w N., pow. (...), woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środków odurzających w postaci ziela konopi indyjskich inne niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 48 gram oraz psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 56 gram następującym osobom:

- D. B. co najmniej 2– krotnie po 1 gramie amfetaminy w cenie 20 zł za gram;
- M. K. (2) co najmniej 30-krotnie po 1 gramie amfetaminy w cenie 30 zł;
- M. K. (3) co najmniej 7-krotnie po 1 gramie amfetaminy w cenie 30 zł za gram oraz co najmniej 10-krotnie po tzw. „działce” w zamian za bilety wstępu na dyskotekę i transport samochodem, a także co najmniej 5-krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 20 – 30 zł za gram;
- mężczyźnie o imieniu H. co najmniej 6-krotnie po jednej działce w bliżej nieustalonej ilości amfetaminy w zamian za transport samochodem;
- Ł. C. co najmniej 3-krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;
- J. H. co najmniej 5-krotnie po 1 gramie amfetaminy w cenie 30 zł za gram;

- G. G. co najmniej 2-krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;
- M. M. (2) co najmniej 25-krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;
- M. J. co najmniej 6-krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;
- małoletniemu D. H. co najmniej 2-krotnie po 1 gramie amfetaminy w cenie 30 zł za gram co najmniej 15-krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;
- M. K. (4) środka psychotropowego w postaci amfetaminy w ilości 2 gram w zamian za co nabył telefon komórkowy marki „N. (...)” o wartości 300 zł pochodzący z rozboju na szkodę M. D., wiedząc iż został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego;

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485 z późn. zmianami) w zw. z art. 291 §1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 §2 kk;

VI. w okresie od połowy 2010r. do 10 lutego 2012r. w S., pow. (...), oraz w N., pow. (...), woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie udzielił M. M. (1), M. K. (2), M. J., K. S., Ł. C., małoletniej O. W., M. M. (2) środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste oraz środków psychotropowych w postaci amfetaminy, w bliżej nieustalonej ilości, tj. o czyn z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485 z późn. zmianami) w zw. z art. 12 kk;

VII. dnia 10 lutego 2012r. w S., pow. (...), woj. (...), działając wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości 43,196 grama netto, tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485 z późn. zmianami)

Wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2014r. Sąd Okręgowy w Siedlcach orzekł: oskarżonego **M. M. (1)** w ramach czynu opisanego w pkt I i II aktu oskarżenia uznać za winnego tego, że:

1. w okresie od połowy 2010r. do końca maja 2011r. w S., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy udzielił środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste nieodpłatnie w bliżej nieustalonej ilości A. P. i Ł. C. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej;

w bliżej nieokreślonym czasie, w drugiej połowie 2010r. udzielił M. M. (2) nie mniej niż 1 g suszu konopi innych niż włókniste za kwotę 30 zł za gram ,

w okresie od stycznia do maja 2011r. wielokrotnie udzielił małoletniemu D. H. łącznie nie mniej niż 50 g suszu konopi innych niż włókniste za kwotę 30 zł za gram ,

co wyczerpało dyspozycję art. 59 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 2 w zw. z art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk i za czyn ten skazał go na podstawie art. 59 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 2 w zw. z art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk wymierzając mu przy zastosowaniu art. 60 § 1 kk, na podstawie art. 59 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 60§6 pkt 2 kk karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego M. M. (1) środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 1530 zł,

2. w okresie po 21 września 2011r. do lutego 2012r. w S., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy udzielił środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste nieodpłatnie w bliżej nieustalonej ilości A. P. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej:

- A. P. wielokrotnie sprzedał nieustaloną ilość suszu konopi innych niż włókniste w cenie po 30 zł za 1 g,
- M. K. (1) kilkakrotnie sprzedał łącznie 4 g suszu konopi innych niż włókniste w cenie po 30 zł za 1 g,
- D. T. kilkakrotnie sprzedał łącznie nie mniej niż 6 g suszu konopi innych niż włókniste w cenie po 30 zł za 1 g,
- M. K. (2) w listopadzie i grudniu 2011r. kilkakrotnie sprzedał łącznie nie mniej niż 5 g suszu konopi innych niż włókniste w cenie po 30 zł za 1 g,
- małoletniemu D. H. w okresie czasu po 21 września 2011r. do końca 2011 r. wielokrotnie sprzedał łącznie nie mniej niż 30 g suszu konopi innych niż włókniste w cenie po 30 zł za 1 g,

co wyczerpuje art. 59 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 2 w zw. z art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk i za czyn ten skazał go na podstawie art. 59 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 2 w zw. z art.58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk wymierzając mu przy zastosowaniu art. 60 § 1 kk, na podstawie art. 59 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 60§6 pkt 2 kk karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego M. M. (1) środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z popehionego przestępstwa w kwocie 1380 zł;

I. w ramach czynu opisanego w pkt I i II aktu oskarżenia postępowanie karne wobec oskarżonego M. M. (1) w zakresie czynu polegającego na tym, że w okresie od czerwca 2011 r. do 21 września 2011r. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy udzielił środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste nieodpłatnie w bliżej nieustalonej ilości A. P. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej: G. G. co najmniej 3 krotnie po 1 g i małoletniemu M. R. co najmniej 5 krotnie po 1 g w cenie po 30 zł za 1 g wobec powagi rzeczy osądzonej na podstawie art. 17§ 1 pkt 7 kpk umorzył;

II. oskarżonego M. M. (1) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia i za czyn ten skazał go z mocy art. 56 ust. 3 w zb. z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i wymierzył mu przy zastosowaniu art. 60 §1 kk na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 60§6 pkt 3 kk karę grzywny w rozmiarze 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda i karę 1 (jednego) roku i 6

(sześciu) miesięcy (pozbawienia wolności);

III. w ramach czynu opisanego w pkt IV aktu oskarżenia ustalając, że wartość telefonu nie przekracza kwoty 250 zł, co stanowi wykroczenie z art. 122 § 1 kw postępowanie karne na podstawie art. 45§1 kkw w zw. z art. 5§1 pkt 4 kpw umorzył wobec przedawnienia karalności czynu;

IV. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego M. M. (1) karę łączną w rozmiarze 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 10 lutego 2012r. do 26 listopada 2012r.;

V. oskarżonego **A. P.** w ramach czynu opisanego w pkt V i VI aktu oskarżenia uznać za winnego tego, że w okresie od połowy 2010r. do 10 lutego 2012r. w S.. pow. (...), oraz w N., pow. (...), woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy udzielił środków odurzających w postaci suszu konopi innych niż włókniste oraz psychotropowych w postaci amfetaminy nieodpłatnie w bliżej nieustalonej ilości M. M. (1), M. K. (2), M. J., K. S., Ł. C., małoletniej O. W., M. M. (2) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej:

- D. B. co najmniej 2-krotnie po 1 gramie amfetaminy w cenie 20 zł za gram;

- M. K. (2) co najmniej 30-krotnie po 1 gramie amfetaminy w cenie 30 zł;

- M. K. (3) co najmniej 7-krotnie po 1 gramie amfetaminy w cenie 30 zł za gram oraz co najmniej 10-krotnie po 1 g w zamian za bilety wstępu na dyskotekę i transport samochodem, a także co najmniej 5-krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 20 – 30 zł za gram;

- mężczyźnie o imieniu H. co najmniej 6-krotnie po 1 g w bliżej nieustalonej ilości amfetaminy w zamian za transport samochodem;

- Ł. C. co najmniej 3-krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;

- J. H. co najmniej 5-krotnie po 1 gramie amfetaminy w cenie 30 zł za gram;

- G. G. co najmniej 2-krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;

- M. M. (2) co najmniej 25-krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;

- M. J. co najmniej 6-krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;

- małoletniemu D. H. co najmniej 2-krotnie po 1 gramie amfetaminy w cenie 30 zł za gram co najmniej 15-krotnie po 1 gramie suszu konopi innych niż włókniste w cenie 30 zł za gram;

- M. K. (4) środka psychotropowego w postaci amfetaminy w ilości 2 gram w zamian za nabycie telefonu komórkowego marki „N. (...)” o wartości nie przekraczającej 250 zł, co wyczerpało dyspozycję art. 59 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485 z późn. zmianami) w zw. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 12 kk i za czyn ten skazał go na podstawie art. 59 ust. 1 w zb. z art. 59 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485 z późn. zmianami) w zw. z art. 58 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 12 kk, wymierzając mu przy zastosowaniu art. 60 § 1 kk na podstawie art. 59 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 2 kk karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego A. P. środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 3240 zł;

VI. oskarżonego A. P. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VII aktu oskarżenia i za czyn ten skazał go na podstawie art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego A. P. karę łączną w rozmiarze 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu A. P. okres jego tymczasowego aresztowania w sprawie od 10 lutego 2012r. do 13 września 2012r.;

IX. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 44 § 2 kk orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr II/1153/12 pod poz. 1-3 na k. 219 akt sprawy oraz zarządził zniszczenie substancji psychotropowej znajdującej się w tych dowodach;

X. tytułem kosztów sądowych zasądził na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego M. M. (1) kwotę 1486,55 zł i od oskarżonego A. P. kwotę 1286,55 zł.

Powyższy wyrok zaskarżyli obrońcy oskarżonych.

Apelacja obrońcy M. M. (1) skierowana została przeciwko rozstrzygnięciom zawartym w pkt. I, III, V i XI zaskarżonego wyroku. Obrońca zarzucił:

I. mogącą mieć wpływ na jego treść obrazę przepisów postępowania, a mianowicie:

1) art.4, art.5 § 2, art.7 oraz art.410 k.p.k. poprzez dokonanie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób dowolny z przekroczeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, polegającej na:

a. obdarzeniu wiarą wyjaśnień A. P. w zakresie, w jakim pomawia on współoskarżonego M. M. (1), w sytuacji gdy jest on wyraźnie zainteresowany pomówieniem mojego mocodawcy w związku z chęcią skorzystania z art.60 § 3 k.k.;

b. uwzględnieniu wyłącznie okoliczności obciążających oskarżonego przy jednoczesnym pominięciu dowodów przemawiających na jego korzyść;

c. niewyjaśnienie wszelkich okoliczności sprawy i zastąpienie ewentualnych niejasności spekulacjami i domniemaniami przy jednoczesnym ich rozstrzygnięciu na niekorzyść oskarżonego.

II. mogący mieć wpływ na treść wyroku błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, a wyrażający się w dowolnym, opartym jedynie na części materiału dowodowego, niezgodnym z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania przyjęciu, iż zachowanie M. M. (1) wyczerpało dyspozycję zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, w sytuacji gdy brak jest niebudzących wątpliwości dowodów uzasadniających tezy aktu oskarżenia.

III. w ramach punktu I – obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku tj. art.413 § 2 pkt 1 k.p.k. polegającą na niedokładnym określeniu czynu zarzucanego M. M. (1) w punkcie I i II aktu oskarżenia, a polegającą na niewskazaniu ilości marihuany udzielonej A. P. i Ł. C., co skutkuje trudnością w ustaleniu społecznej szkodliwości owego czynu i tym samym uniemożliwia weryfikację prawidłowości wysokości orzeczonej kary;

IV. w ramach punktu III – błąd w ustaleniach faktycznych skutkujących wadliwą kwalifikacją czynu zarzucanego M. M. (1), a polegający na przyjęciu, iż:

1) możliwe jest jednoczesne uczestniczenie w obrocie i udzielanie (odpłatnie lub nie) innej osobie środka odurzającego, w sytuacji gdy w przypadku popełnienia przez sprawcę czynu polegającego na przekazaniu we władanie środków odurzających lub substancji psychotropowych może on odpowiadać za przestępstwo z art.56 albo art.58-59 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;

2) oskarżony uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej, w sytuacji gdy przy określaniu tego pojęcia zasadnicze znaczenie powinna stanowić ilość możliwych do wytworzenia porcji, odnoszona do czystej ilości substancji aktywnej narkotyku, a nie do ilości dowolnie rozcieńczonej;

3) M. M. (1) działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podczas gdy zostało w sprawie bezspornie wykazane, czy i kto ową korzyść osiągnął oraz czy oskarżony taki element obejmował swoim zamiarem;

4) w ramach tego punktu zarzucił rażąco niewspółmierność kary, poprzez orzeczenie – przy zastosowaniu instytucji z art.60 k.k. – kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji gdy całokształt okoliczności zarówno podmiotowych jak i przedmiotowych przemawia za orzeczeniem kary w mniejszym wymiarze.

Stawiając te zarzuty obrońca wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie znaczące obniżenie kary orzeczonej względem M. M. (1).

Obrońca A. P. wyrok zaskarżył w części dotyczącej orzeczonej wobec tego oskarżonego kary pozbawienia wolności. W swej apelacji zarzucił:

rażącą niewspółmierność orzeczonej kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności w sytuacji, gdy kara jest w swej dolegliwości zbyt surowa dla oskarżonego wobec jego przyznania się do zarzucanych aktem oskarżenia czynów, współpracę z organami ścigania, ujawnienia przez oskarżonego istotnych okoliczności dotyczących przebiegu zdarzeń

objętych aktem oskarżenia, wyrażenia żalu i skruchy za popełnione przestępstwo, jego sytuacji osobistej i zachowania się po popełnieniu przestępstwa, a w konsekwencji bezzasadne uznanie, iż kara orzeczona w wyżej opisanej wysokości realizuje dyrektywy wymiaru kary określone w art.53 § 1 k.k.

Apelacja wniosła o: zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i wymierzenie oskarżonemu A. P.:

a) w ramach czynu opisanego w pkt V i VI aktu oskarżenia przy zastosowaniu art.60 § 1 k.k. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

b) w ramach czynu opisanego w pkt VII aktu oskarżenia 1 roku pozbawienia wolności

oraz

na podstawie art.85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzenie wobec oskarżonego A. P. kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący lat 5.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacji obrońcy M. M. (1) nie można odmówić słuszności. Zasadnie domaga się ona uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Poza sporem pozostaje waga tego z przeprowadzonych w sprawie dowodów, jakim są wyjaśnienia współoskarżonego A. P.. Jest przy tym rzeczą oczywistą, że okoliczność tę dostrzegał sam Sąd Okręgowy. Do wyjaśnień tych odwołał się przecież wielokrotnie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, zaś na str. 9 tegoż uzasadnienia wprost stwierdził, że stały się one (jakkolwiek w części) podstawą dokonanych ustaleń faktycznych. W tym stanie rzeczy należałoby się spodziewać, że ów dowód oceniony został przez sąd w sposób wnikliwy, wszechstronny, zgodnie z określonymi w art. 7 k.p.k. regułami prawidłowej oceny dowodów. Wszak A. P. w sposób istotny obciążał nie tylko siebie, ale i M. M. (1).

Tak się jednak nie stało. W świetle wywodów zawartych w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku nie sposób nie zauważyć, iż sąd nie poddał wyjaśnień oskarżonego A. P. takiej analizie, która uzasadniałaby twierdzenie o słuszności tej ich oceny, którą - w zakresie wiarygodności i miarodajności owych wyjaśnień - ostatecznie zaprezentował Sąd Okręgowy.

Przede wszystkim Sąd Apelacyjny stwierdza, że Sąd Okręgowy skupił się na opisie podawanych przez A. P. okoliczności. Wywody temu poświęcone zajmują dużo miejsca w uzasadnieniu wyroku. Rzecz jest jednak w tym, że streszczenie treści wyjaśnień nie jest równoznaczne z ich oceną. Przytoczenie (jednakże zwięzłe) podawanych przez oskarżonego okoliczności oczywiście nie jest błędem, wręcz przeciwnie- jest jak najbardziej wskazane. Niemniej jednak konieczna jest następnie ich analiza dla wysnucia prawidłowych wniosków w zakresie szczerości deskrypcji procesowych oskarżonego, której to w niniejszej sprawie sąd meriti nie przeprowadził.

Trudno przecież za taką analizę uznać proste odwoływanie się do twierdzeń oskarżonego, co Sąd Okręgowy czyni wielokrotnie w pisemnych motywach swego wyroku. Fakt bowiem, iż oskarżony podał określoną okoliczność, sam przez się nie przesądza jeszcze o jej prawdziwości.

Tak samo nie sposób uznać za prawidłową ocenę dowodu konstatacji, iż sąd - po prostu - uznaje go za wiarygodny, ewentualnie- że nie znajduje podstaw do jego zakwestionowania. Wniosek taki nie może być uznany za prawidłowy, jeżeli nie znajduje oparcia w argumentacji uwzględniającej wskazania art. 7 k.p.k.

Podkreślenia jednak wymaga okoliczność, iż także odmówienie przez sąd określonym wyjaśnieniom oskarżonego P. wiarygodności nie zostało uzasadnione w sposób zasługujący na aprobatę. Na str. 20 uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy dostrzegł bowiem, że oskarżony - w określonych kwestiach - zmienił swe relacje. Sąd uznał za prawdziwą jedną z przedstawianych przez oskarżonego wersji, ale jedynym jego argumentem stało się twierdzenie, iż

„rozbieżności w swoich wyjaśnieniach oskarżony tłumaczy w sposób nieprzekonujący”. Jest zatem rzeczą oczywistą, iż owo stwierdzenie niczego nie wyjaśnia, a skoro tak, to stanowisko sądu staje się czysto arbitralne, pozbawione należytych podstaw.

W tym stanie rzeczy nie sposób odmówić słuszności obrońcy oskarżonego M. M. (1), o ile stawia on zarzut z pkt. I. 1) a) w swej apelacji. W ocenie Sądu Apelacyjnego chodzi tu jednak o obrazę art. 424 §1 pkt. 1) k.p.k. Sąd Okręgowy niewątpliwie miał swe argumenty za dokonaniem takiej oceny dowodów, której faktycznie dokonał, jednakże nie zostały one zaprezentowane (co najwyżej w sposób bardzo wybiórczy i szczątkowy) w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Tak zaistniałe uchybienie samo przez się uzasadnia konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku (w zakresie dotyczącym czynów z pkt. I, II i III aktu oskarżenia) i przekazania sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Odniesienie się do pozostałych postawionych przez obrońcę zarzutów byłoby w tej sytuacji zbędne.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy nie dopuści się już uchybienia, o jakim wyżej była mowa. Będzie przy tym miał na uwadze wskazania zawarte w obszernie cytowanych w uzasadnieniu apelacji obrońcy M. M. (1) judykatach (skoro są tam cytowane, to Sąd Apelacyjny nie widzi potrzeby ponownego ich przytaczania). Drobiazgowa wręcz analiza wyjaśnień A. P. niezbędna jest tym bardziej, że nie tylko sam oskarżony był nie do końca konsekwentny w swych wyjaśnieniach obciążających współoskarżonego. Niekonsekwentni byli też świadkowie (co dostrzegł Sąd Okręgowy, o czym świadczy treść pisemnych motywów zaskarżonego wyroku).

Apelacja obrońcy A. P. jest natomiast bezzasadna w stopniu oczywistym. Sąd Apelacyjny nie stwierdza, aby orzeczone wobec oskarżonego kary (jednostkowe i łączna) nosiły jakiegokolwiek cechy niewspółmierności.

Argumentacja Sądu Okręgowego dotycząca wymiaru kary zaprezentowana została na str. 50- 53 pisemnych motywów zaskarżonego wyroku. Nie sposób dopatrzeć się w niej dowolności. Sąd bowiem uwzględnił okoliczności dotyczące czynów przypisanych oskarżonemu, ich społeczną szkodliwość, z drugiej natomiast strony miał na uwadze okoliczności stricte osobiste oskarżonego. Nie ma przy tym potrzeby powtarzania owych argumentów - znane są one przecież skarżącemu.

W swej apelacji obrońca akcentuje postawę oskarżonego w toku prowadzonego postępowania, wyrażenie żalu i skruchy, zmianę trybu życia po popełnieniu przestępstw. Są to istotne okoliczności łagodzące. Sąd I instancji miał je zresztą na uwadze, o czym przekonują wywody na str. 52 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Sąd Apelacyjny nadto z aprobatą traktuje podjęcie przez oskarżonego zatrudnienia i kontynuację nauki (k. 1012, 1013).

Wskazane okoliczności nie mogą jednak przesłaniać faktu, iż oskarżony jest przecież sprawcą niepoprawnym. Był już bowiem karany, i to również za przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przy czym podkreślenia wymaga, że wyrok skazujący (choć tylko na karę grzywny) zapadł w dniu 13 lipca 2011r.. Jeżeli więc zważyć czasokres czynu przypisanego oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem (w zakresie zarzutów z pkt. V i VI aktu oskarżenia), to oczywiste jest, że działań przestępczych dopuszczał się zarówno w trakcie prowadzonego już przeciw niemu postępowania karnego w innej sprawie, jak i po zapadnięciu i uprawomocnieniu się wyroku skazującego. Bez wątplenia zatem fakt prowadzenia przeciw niemu postępowania i następnie skazania był mu do tego stopnia obojętny, że nie zaprzestał swej przestępczej działalności. Przekonuje o tym również dopuszczenie się przez oskarżonego czynu z pkt. VII aktu oskarżenia - miało bowiem miejsce po prawomocnym jego skazaniu.

W zaistniałej sytuacji nie może być więc mowy o niewspółmierności, a zwłaszcza „rażącej”, orzeczonych wobec oskarżonego kar pozbawienia wolności. Podkreślenia przy tym wymaga, że jedna z kar jednostkowych orzeczona została przy zastosowaniu instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, zaś karę łączną sąd I instancji wymierzył przy zastosowaniu zasady absorpcji. Dalsze złagodzenie kary nie znajduje w tym stanie rzeczy żadnego uzasadnienia.

Orzeczona wobec A. P. kara jest zatem adekwatna. W pełni odpowiada dyrektywom określonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Jako taka spełni swe funkcje w zakresie prewencji tak indywidualnej, jak i ogólnej.

Ze wszystkich wyżej omówionych przyczyn i przy braku przesłanek dla zmiany lub uchylecia zaskarżonego wyroku niezależnie od granic wniesionych apelacji i podniesionych w nich zarzutów, Sąd Apelacyjny orzekł, jak w części dyspozytywnej swego wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych za II instancję uzasadnia art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 633 kpk.